

Дѣца, азъ имахъ щастието да отида въ това село Шипка и да се изкача на най-високия връхъ св. Никола, дѣто има положенъ желѣзенъ кръсть...

Отъ тамъ се вижда и града Габрово, чалечъ на сѣверъ, около 15 километра въ сѣвернитѣ гористи склонове на балкана.

Нѣколко километра на изтокъ отъ върха св. Никола се намира върха „Бузлуджа“, дѣто е загиналъ Хаджи Димитъръ.

Отъ този връхъ се вижда цѣлата Розова долина прострена като зелена поляна и прѣзъ нея протича рѣка Тунджа.

Делече задъ Срѣдна гора се виждатъ високитѣ върхове на Родопитѣ. Като се озърнешъ наоколо, очитѣ ти виждатъ хубавитѣ райски кѣтове на нашия роденъ край. На югъ се червенѣе трѣндафила и прѣска своя ароматъ прѣзъ полята, долини и върхове, а на сѣверъ се виждатъ пушечни черни кѣлба отъ димитъ на габровскитѣ фабрики...

Азъ стоя на самия връхъ на св. Никола съ снета шапка и въ умѣтъ ми пакъ Дохождатъ думитѣ на Поета:

— Колко си хубава Българіо! Ти си земенъ рай; твоитѣ хубости; твоитѣ прѣлѣсти, ахъ — тѣ нѣматъ край!

Чичо Благо.

